

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 12

Vydána dne 11. února 1964

Cena 90 hal.

OBSAH:

24. Zákon o notářských poplatcích

25. Vyhláška ministerstva financí k provedení zákona o notářských poplatcích

24

ZÁKON

ze dne 31. ledna 1964

o notářských poplatcích

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(¹) Notářské poplatky se vybírají:

- a) za činnost státních notářství (notářské poplatky za úkony),
- b) z úplatného převodu vlastnictví k nemovitostem (notářské poplatky z převodu nemovitostí),
- c) za bezúplatné nabytí majetku úmrtím občana (notářské poplatky z dědictví),
- d) za bezúplatné nabytí majetku převodem (notářské poplatky z darování).

(²) Poplatky vyměřují státní notářství.

ČÁST PRVÁ

Druhy notářských poplatků

Díl první

Notářský poplatek za úkony

§ 2

Předmět poplatku

Poplatek se vybírá za úkony státního notářství stanovené prováděcím předpisem (dále jen „notářský úkon“).

§ 3

Základ poplatku

Je-li za notářský úkon stanoven poplatek podle ceny, je základem poplatku cena předmětu úkonu. Touto cenou se rozumí, pokud prováděcí předpis nestanoví něco jiného, cena, za kterou by bylo lze předmět notářského úkonu prodat v době a místě tohoto úkonu.

§ 4

Sazby poplatku

Sazby poplatku za notářské úkony stanoví prováděcí předpis buď pevnými částkami, anebo procentem z ceny předmětu notářského úkonu, a to za jednotlivé notářské úkony nebo za úhrn notářských úkonů. U notářských úkonů zvláště složitých, obtížných nebo časově náročných se stanovený poplatek úměrně zvyšuje, nejvýše však o 100 %.

§ 5

Poplatník

(¹) Poplatek je povinen platit ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu, a jde-li o notářský úkon prováděný státním notářstvím bez návrhu (žádosti), ten, v jehož zájmu byl notářský úkon proveden.

(2) Poplatek je však vždy povinen platit:

- a) nabyvatel nemovitosti za registraci úkonů o převodu nemovitosti,
- b) nabyvatel práva osobního užívání pozemku za registraci smlouvy o zřízení takového práva,
- c) vlastník nemovitosti za registraci smlouvy o omezení převodu nemovitosti.

(3) Je-li poplatníků několik, jsou povinni platit poplatek společně a nerozdílně.

Díl druhý

Notářský poplatek z převodu nemovitosti

§ 6

Předmět poplatku

(1) Poplatek se vybírá za úplatný převod nebo za úplatný přechod (dále jen „převod“) vlastnictví k nemovitosti.

(2) Vymeňují-li se dvě nemovitosti, považují se převody obou nemovitostí za jeden převod; poplatek se vybírá z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je poplatek vyšší.

(3) Je-li úplata nižší než cena, za kterou by bylo lze nemovitost prodat v době nabytí a v místě, kde nemovitost je, považuje se převod do výše úplaty za úplatný a převod ve výši rozdílu mezi úplatou a uvedenou cenou za bezúplatný.

(4) Jde-li o nemovitost nabývanou ze socialistického vlastnictví nebo do socialistického vlastnictví, poplatek se nevybírá.

§ 7

Základ poplatku

Základem poplatku je úplata za nemovitost.

§ 8

Sazby poplatku

(1) Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis ve výši 6 % až 13 % základu poplatku.

(2) Jsou-li dosavadní vlastníkem nemovitosti a nabyvatel osobami blízkými a nejde-li o nabytí nemovitosti vyvlastněním nebo o nabytí nemovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, stanoví se sazby poplatku ve výši 1 % až 5 % základu poplatku.

(3) Sazby poplatku z převodu nemovitostí ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví jsou o 3 % základu poplatku vyšší než příslušné sazby stanovené podle odstavců 1 a 2.

§ 9

Poplatník

(1) Poplatek je povinen platit převodce; nabyvatel za poplatek ručí. Jde-li o nabytí nemovitosti

vyvlastněním nebo o nabytí nemovitosti prodávané při výkonu rozhodnutí, je povinen poplatek platit nabyvatel.

(2) Vybírá-li se poplatek z převodu dvou vyměňovaných nemovitostí, jsou povinni poplatek (§ 6 odst. 2) platit převodce i nabyvatel, a to společně a nerozdílně.

§ 10

Ohlašovací povinnost

(1) Převodce je povinen ohlásit převod nemovitosti příslušnému státnímu notářství do patnácti dnů ode dne, kdy byl o převodu nemovitosti vyrozuměn; tuto povinnost nemá, jde-li o převod nemovitosti registrací smlouvy, vyvlastněním nebo na základě prodeje nemovitosti při výkonu rozhodnutí. Též nabyvatel je povinen ohlásit převod nemovitosti příslušnému státnímu notářství do patnácti dnů ode dne, kdy byl o převodu nemovitosti vyrozuměn; tuto povinnost nemá, jde-li o převod nemovitosti registrací smlouvy.

(2) Nebyl-li převod ohlášen včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

Díl třetí

Notářský poplatek z dědictví

§ 11

Předmět poplatku

(1) Poplatek se vybírá za nabytí majetku děděním a za jiné bezúplatné nabytí majetku úmrtím občana; poplatek se též vybírá za bezúplatné nabytí majetku, který zůstavitel převedl ve třech měsících před svou smrtí na toho, kdo se stal dědicem.

(2) Bylo-li majetku nabyto za úplatu nižší, než je cena, za kterou by bylo lze majetek prodat v době jeho nabytí a v místě, kde v této době byl, považuje se nabytí ve výši rozdílu mezi úplatou a uvedenou cenou za bezúplatné.

§ 12

Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena (§ 11 odst. 2) majetku po srážce dluhů a ceny jiných povinností, zjištěných nebo uložených v řízení o dědictví.

(2) Schválí-li státní notářství dohodu dědiců o vypořádání nebo provede-li vypořádání mezi dědici, platí, že stav takto vytvořený nastal již v době smrti zůstavitele.

(3) Nebyl-li nabytý majetek předmětem řízení o dědictví, je základem poplatku cena nabytého majetku po srážce dluhů a ceny jiných povinností

a případné úplaty; cenu majetku i výši dluhů zjistí státní notářství podle zásad platných pro řízení o dědictví.

(4) Prováděcí předpis stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek se nezapočítává do základu poplatku cena zděděných hospodářských budov a pozemků.

§ 13

Sazby poplatku

(1) Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis podle výše základu poplatku a podle stupně příbuzenského nebo jiného osobního poměru nabyvatele k zemřelému občanovi; nabyvatele podle tohoto poměru rozdělí do tří skupin a sazby poplatku stanoví pro první skupinu nabyvatelů od 5 % do 25 %, pro druhou skupinu nabyvatelů od 12 % do 30 % a pro třetí skupinu nabyvatelů od 20 % do 55 % základu poplatku. Sazby poplatku z věcí nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a z podobných nabytí jiného druhu majetku jsou o 3 % základu poplatku vyšší než stanovené příslušné sazby.

(2) Je-li dědictví, ve kterém je nemovitost, zadluženo tak, že úhrn poplatků z dědictví je nižší, než by byl poplatek z převodu nemovitosti, vybírá se od dědice nemovitosti ještě poplatek z dědictví ve výši tohoto rozdílu.

(3) Prováděcí předpis stanoví, o jakou částku může státní notářství poplatek zvýšit, nedohodnou-li se dědicové o vypořádání dědictví.

§ 14

Poplatník

(1) Poplatek je povinen platit nabyvatel.

(2) Za poplatek ručí ten, kdo odmítl dědictví, jestliže je z toho důvodu nabyt jeho nezletilý potomek. Za poplatek však neručí, jestliže dědictví za nezletilého potomka odmítl a soud odmítnutí neschválil.

§ 15

Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen ohlásit příslušnému státnímu notářství do tří měsíců ode dne smrti občana veškerý majetek, z něhož se poplatek vybírá; objeví-li se nějaký majetek dodatečně nebo doví-li se poplatník o tom, že je dědicem, až po uplynutí tří měsíců od smrti zůstavitele, je poplatník povinen ohlásit majetek státnímu notářství do třiceti dnů po tom, kdy se o majetku, popřípadě o svém dědickém právu dověděl.

(2) Nebyl-li majetek ohlášen státnímu notářství včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

Díl čtvrtý

Notářský poplatek z darování

§ 16

Předmět poplatku

(1) Poplatek z darování se vybírá za bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu a jinak než úmrtím občana.

(2) Bylo-li majetku nabyto za úplatu nižší, než je cena, za kterou by bylo lze majetek prodat v době nabytí a v místě, kde v této době byl, považuje se nabytí ve výši tohoto rozdílu za bezúplatné.

(3) Cena majetku nabytého od téže osoby ve dvou letech se sčítá.

(4) Poplatek se nevybírá:

- a) z movitého majetku v ceně nepřesahující 3000 Kčs;
- b) z majetku nabývaného ze socialistického majetku nebo do socialistického majetku.

§ 17

Základ poplatku

(1) Základem poplatku je cena (§ 16 odst. 2) nabývaného majetku po srážce zjištěných dluhů, ceny jiných povinností a případné úplaty.

(2) Prováděcí předpis stanoví, v kterých případech a za jakých podmínek se nezapočítává do základu poplatku cena darovaných hospodářských budov a pozemků.

§ 18

Sazby poplatku

Sazby poplatku stanoví prováděcí předpis podle výše základu poplatku a podle stupně příbuzenského nebo jiného osobního poměru nabyvatele k převodci; nabyvatele podle tohoto poměru rozdělí do tří skupin a sazby poplatku stanoví pro první skupinu nabyvatelů od 5 % do 25 %, pro druhou skupinu nabyvatelů od 12 % do 30 % a pro třetí skupinu nabyvatelů od 20 % do 55 % základu poplatku. Sazby poplatku z věcí nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a z podobných nabytí jiného druhu majetku jsou o 3 % základu poplatku vyšší než stanovené příslušné sazby.

§ 19

Poplatník

Poplatek je povinen platit nabyvatel; převodce za poplatek ručí.

§ 20

Ohlašovací povinnost

(1) Nabyvatel, jakož i převodce jsou povinni ohlásit nabytí majetku příslušnému státnímu notář-

ství do patnácti dnů po jeho nabytí; k ohlášení nejsou povinni, jde-li o nabytí vlastnictví nemovitostí registrací smlouvou.

[2] Nebylo-li nabytí majetku ohlášeno včas, je poplatník povinen platit penále do výše 1 % z poplatku za každý měsíc prodlení.

ČÁST DRUHÁ

Společná ustanovení

§ 21

Vznik poplatkové pohledávky

[1] Poplatková pohledávka vzniká, jakmile státní notářství vyměřený poplatek poplatníkovi sdělí.

[2] Při vyměřování poplatku zaokrouhluje se základ poplatku na celé stokoruny nahoru a vyměřený poplatek na celé koruny nahoru.

§ 22

Splatnost poplatků

[1] Poplatky za notářské úkony stanovené pevnou částkou jsou splatné okamžikem vzniku pohledávky, ostatní poplatky do patnácti dnů po vzniku pohledávky.

[2] Nebyl-li poplatek zaplacen včas, je poplatník povinen, a to bez vyměření, platit za každý měsíc poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 23

Ručení

[1] Ručitel je povinen splatný poplatek zaplatit, pokud tak neučinil poplatník, ač byl o zaplacení upomenut. Ručení trvá po dobu, po kterou může být poplatek vymáhán na poplatníkovi.

[2] Ručitel je povinen dlužnou částku zaplatit do patnácti dnů po tom, kdy mu bylo sděleno rozhodnutí státního notářství o jeho povinnosti.

[3] Nezaplátí-li ručitel dlužnou částku včas, je povinen a to bez vyměření, platit za každý měsíc prodlení poplatek z prodlení ve výši 0,5 % dlužné částky.

§ 24

Náhrada nákladů

[1] Náklady za úkony provedené mimo úřadovnu státního notářství je povinen nahradit poplatník.

[2] O vzniku pohledávky na náhradu nákladů, o její splatnosti, o poplatku z prodlení a o řízení ve věcech náhrad platí přiměřeně ustanovení o poplatcích; prováděcí předpis může stanovit podle potřeby odchylky.

§ 25

Způsob placení

Způsob placení poplatku, penále, poplatku z prodlení a náhrad nákladů upraví prováděcí předpis; přitom může být stanoveno, v kterých případech se při placení používá kolkových známek.

Působnost ve věcech notářských poplatků

§ 26

[1] Notářské poplatky, penále (§ 10, 15 a 20) a náhrady nákladů vyměřuje a povinnost zaplatit poplatek z prodlení ukládá místně příslušné státní notářství; místní příslušnost upraví prováděcí předpis.

[2] Okresní soud, v jehož obvodu je státní notářství, které poplatek vyměřilo, vypočítává poplatek z prodlení, upomíná o zaplacení dlužných splatných poplatků, penále, poplatků z prodlení a náhrad nákladů a vymáhá je.

§ 27

[1] Ministerstvo financí a národní výbory jím pověřené se přesvědčují kontrolami u justičních orgánů, poplatníků a u jiných zúčastněných osob a organizací o způsobu vybírání notářských poplatků.

[2] Organizace a osoby, u nichž se kontrola provádí, jsou povinny poskytnout kontrolnímu orgánu na požádání pomoc nutnou pro dosažení účelu kontroly, zejména poskytovat vysvětlení a důkazní prostředky, předložit písemnosti a pomůcky týkající se skutečností rozhodných pro vyměření poplatků.

[3] Pro provádění kontroly jsou kontrolní orgány oprávněny vstupovat do místností, zařízení a na pozemky a provádět přitom nutná šetření.

§ 28

Orgány justiční správy se přesvědčují pravidelnými dohlídkami, zda se notářské poplatky vybírají ve správné výši, řádně a včas.

§ 29

Národní výbory, prokuratura a jiné státní orgány a organizace poskytují orgánům, kterým pří-

sluší ukely týkající se vybírání notářských poplatků, účinnou pomoc.

R í z e n í

§ 30

(1) Proti rozhodnutí státního notářství se může účastník odvolat; odvolání se podává do patnácti dnů od doručení rozhodnutí, a bylo-li rozhodnutí vyhlášeno, od jeho vyhlášení, a to u státního notářství, proti jehož rozhodnutí směřuje.

(2) Státní notářství může samo rozhodnout o odvolání, jen vyhoví-li mu zcela.

(3) Nerozhodne-li státní notářství o odvolání (odstavec 2), rozhodne o něm krajský soud, v jehož obvodu je státní notářství, které rozhodnutí vydalo. O řízení o odvolání platí ustanovení občanského soudního řádu.

§ 31

(1) Nebyl-li poplatek vyměřen vůbec nebo byl-li vyměřen nižší částkou, než měl být vyměřen, je státní notářství oprávněno vyměřit poplatek (doplatek) ve stanovené lhůtě (odstavec 2).

(2) Poplatek ani doplatek vyměřeného poplatku nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, ve kterém se státní notářství dovědělo o tom, že nastala skutečnost, která je předmětem poplatku (notářský úkon, převod majetku nebo nabytí majetku).

(3) Od konce kalendářního roku, ve kterém byl poplatník uvědoměn o úkonu provedeném k vyměření nebo k vymáhání poplatku (jeho doplatku), běží nová tříletá lhůta.

(4) Poplatek (doplatek) nelze v žádném případě vyměřit ani vymáhat, jakmile od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, která je předmětem poplatku, uplynulo 10 let.

§ 32

(1) Pravomocné rozhodnutí o vyměření notářského poplatku (doplatku) státní notářství na žádost poplatníka změní, popřípadě zruší, jestliže na základě nových skutečností nebo důkazů, které nemohly být uplatněny ve vyměřovacím řízení bez viny poplatníka, by byl poplatek vyměřen nižší částkou, popřípadě by nebyl vyměřen vůbec.

(2) Žádost musí být podána do patnácti dnů ode dne, kdy se poplatník o nových skutečnostech nebo důkazech dověděl.

(3) Rozhodnutí nelze změnit ani zrušit, jestliže žádost byla podána po uplynutí tří let od jeho právní moci.

§ 33

Ustanovení § 31 a 32 platí přiměřeně o penále, poplatku z prodlení a o náhradách nákladů.

§ 34

Podrobnosti o řízení před státním notářstvím ve věcech notářských poplatků upravuje prováděcí předpis.

Č Á S T T Ř E T Í

U s t a n o v e n í p ř e c h o d n á a z á v ě r e č n á

§ 35

Podle tohoto zákona se vybírají notářské poplatky, nastala-li skutečnost, která je předmětem poplatku, za jeho účinnosti. Nastala-li před účinností tohoto zákona skutečnost, která byla podle dřívějších předpisů předmětem poplatku (daně) z dědictví, z převodu majetku nebo za úkony, platí o těchto poplatcích (daních) nadále dřívější předpisy; ustanovení tohoto zákona o působnosti orgánů a o řízení, s výjimkou ustanovení § 10, 15, 20, 31, 32 a 33 platí však, pokud prováděcí předpis nestanoví něco jiného, i o těchto poplatcích (daních).

§ 36

(1) Ministerstvo financí vydá v dohodě s ministerstvem spravedlnosti předpisy k provedení tohoto zákona; v nich též stanoví osvobození od poplatku, popřípadě jiné úlevy.

(2) Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem spravedlnosti podle potřeby stanovilo odchylky od zákona k zabránění dvojímu zdanění, k zachování vzájemně stejného postupu s cizinou nebo k provádění opatření nutných s ohledem na postup cizích orgánů.

(3) Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem spravedlnosti:

a) poskytnout osvobození od poplatku nebo povolit jiné úlevy pro určité druhy majetku nebo určitým skupinám osob nebo i jednotlivým osobám; může též v dohodě s příslušnými ústředními orgány pověřit orgány v oboru jejich působnosti, aby povolovaly úlevy jednotlivým osobám,

b) učinit vhodná opatření k zamezení nesrovnalostí nebo tvrdostí, jež by z provádění zákona mohly vzniknout.

(4) Ministerstvo spravedlnosti spolu s ministerstvem financí upraví podle potřeby správu pohledávek z oboru notářských poplatků, zejména povolování splátek, promíjení a odpisy nedoplatků.

§ 37

Zrušuje se zákon č. 26/1957 Sb., o notářských poplatcích, a nařízení ministra financí č. 30/1957 Sb., kterým se provádí zákon o notářských poplatcích.

§ 38

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

25

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 11. února 1964

k provedení zákona o notářských poplatcích

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem spravedlnosti stanoví podle § 38 odst. 1 a odst. 3 písm. b) zákona č. 24/1964 Sb., o notářských poplatcích (dále jen „zákon“):

Část první

DRUHÝ NOTÁŘSKÝCH POPLATKŮ

Díl první

Notářský poplatek za úkony

(K § 2 až 5 zákona)

§ 1

Předmět a sazby poplatků

Předmět a sazby poplatků jsou uvedeny v sazebníku I (příloha 1).

§ 2

Základ poplatku

(1) Je-li za notářský úkon, jehož předmětem je nemovitost, stanoven poplatek podle ceny nemovitosti, je základem poplatku cena, za kterou by bylo lze nemovitost prodat v místě, kde v době úkonu nemovitost je.

(2) Je-li poplatek za několik dílčích úkonů stanoven podle ceny předmětu notářského úkonu, rozumí se tím cena, za kterou by bylo lze předmět prodat v době posledního dílčího úkonu.

(3) Při smlouvách o výměně nemovitostí je základem poplatku cena nemovitosti, která má vyšší cenu.

(4) Je-li předmětem notářského úkonu opětující se plnění, je základem poplatku součet cen všech opětujících se plnění. Je-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, považuje se za jeho cenu pětinašobek ceny ročního plnění. Totéž platí o ceně práv, která lze vykonávat opětovně.

(5) Nelze-li cenu předmětu notářského úkonu určit, je základem poplatku cena 3000 Kčs.

§ 3

Osvobození od poplatků

Od poplatku za úkony jsou osvobozeny všechny socialistické organizace a úkony týkající se převodu majetku na socialistickou organizaci.

Díl druhý

Notářský poplatek z převodu nemovitostí

(K § 6 až 10 zákona)

§ 4

Předmět poplatku

(1) K převodu, popřípadě k přechodu (dále jen „převod“) vlastnictví nemovitosti dochází zejména na základě smluv, rozhodnutí státních orgánů a dohod.

(2) Nemovitostí se rozumí i její příslušenství.

(3) Převod nemovitostí je úplatný tehdy, je-li zjištěno, že úplata za nemovitost byla skutečně poskytnuta nebo, že je nabyvatel zavázán ji poskytnout.

(4) Je nerozhodné, v jakém plnění úplata záleží.

(5) Nabývá-li spoluvlastník při reálném rozdělení společné nemovitosti mezi spoluvlastníky nemovitosti v ceně převyšující hodnotu jeho podílu, považuje se nabytí nemovitosti nad tuto hranici, pokud je úplatné, za úplatný převod nemovitosti.

§ 5

Základ poplatku

(1) Základem poplatku je souhrn úplat za všechny nemovitosti převáděné mezi tímž převodcem a nabyvatelem.

(2) Vyměňují-li se dvě nemovitosti, považují se převody obou nemovitostí za jeden převod. Poplatek se vybírá z převodu té nemovitosti, z jejíhož převodu je poplatek vyšší, a ze základu, kterým je cena druhé nemovitosti, uvedená v § 6 odst. 3 zákona, zvýšená o případnou jinou úplatu.

(3) Pro zjištění základu poplatku je rozhodný stav ke dni, kterým vlastnictví k nemovitosti přешlo.

(4) Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětující se plnění platí obdobně.

§ 6

Sazby poplatku

Sazby poplatku jsou uvedeny v sazebníku II (příloha 2).

§ 7

Osvobození

Výměna pozemků užívaných k zemědělské výrobě je osvobozena od poplatků, je-li jejich cena stejná a potvrdí-li příslušný orgán, že výměnou bylo docíleno zaokrouhlení pozemků alespoň jednoho z účastníků výměny; jsou-li vyměřované pozemky nestejné ceny, platí se poplatek jen z rozdílu ceny.

Díl třetí

Notářský poplatek z dědictví

(K § 11 až 15 zákona)

§ 8

Předmět poplatku

[¹] Majetkem se rozumějí věci, pohledávky a jiná práva, at již se získávají děděním nebo jinak nabývají bezúplatně umrtím občana.

[²] Předmětem poplatku je i majetek, pokud jej zůstavitel bezplatně převedl ve třech měsících před svou smrtí na toho, kdo se stal dědicem; zaplacený poplatek z darování se od poplatku z dědictví odčítá.

[³] Z nemovitého majetku, který je v tuzemsku, se vybírá poplatek bez zřetele na státní příslušnost nebo bydliště zůstavitele; z nemovitého majetku, který je v cizině, se poplatek nevybírá.

[⁴] Byl-li zůstavitel v době své smrti československým státním občanem, vybírá se poplatek z veškerého jeho movitého majetku, i když majetek je v cizině. Nebyl-li zůstavitel v době své smrti československým státním občanem, vybírá se poplatek z jeho movitého majetku, pokud je v tuzemsku.

[⁵] Ustanovení odstavců 3 a 4 platí, pokud mezinárodní smlouva nestanoví něco jiného.

§ 9

Základ poplatku

[¹] Základem poplatku je cena dědictvého podílu každého dědice po srážce zůstavitelových dluhů a ceny jeho jiných povinností, připadajících na dědice a zjištěných, popřípadě dědici uložených, v řízení o dědictví podle notářského řádu,^{*}) jakož i po srážce dědictvé dávky, která se musí prokazatelně platit jinému státu z majetku, který je v cizině a který byl též předmětem poplatku.

[²] Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětujiho se plnění platí obdobně.

[³] Schválí-li státní notářství dohodu dědiců o vypořádání nebo provede-li státní notářství vypořádání mezi dědici, platí, že stav takto vytvořený nastal již v době zůstavitelovy smrti (§ 12 odst. 2 zákona).

^{*}) Zákon č. 95/1963 Sb., o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád).

§ 10

Poplatková úleva

[¹] Do základu poplatku se nezapočítává cena zděděných hospodářských budov a pozemků, které jsou sdruženy v jednotném zemědělském družstvu nebo které nabyvatel do jednoho roku po nabytí dědictví sdruží do jednotného zemědělského družstva, a dále cena zděděných hospodářských budov a pozemků, které jsou v bezplatném užívání socialistické zemědělské organizace nebo které nabyvatel do jednoho roku po nabytí dědictví odevzdá do bezplatného užívání socialistické zemědělské organizace. Poplatník je však povinen poplatek doplatit, bude-li mu do tří let po uplynutí kalendářního roku, v němž nabyl dědictví, vráceno užívání hospodářských budov a pozemků, jejichž cena byla ze základu poplatku vyloučena, popřípadě budou-li mu v této lhůtě vyděleny náhradní pozemky. Poplatník je povinen ohlásit státnímu notářství ve lhůtě třiceti dnů vznik okolností rozhodných pro doměření poplatku pod následky uvedenými v § 15 odst. 2 zákona.

[²] Je-li příjemce zemědělského podniku sdruženého ke společnému hospodaření v jednotném zemědělském družstvu členem jednotného zemědělského družstva a při vypořádání dědictví se zaváže vyplatit dědictvé podíly ustupujícím dědicům pouze v případě, že přestane být členem družstva, upustí se od vyměření poplatku z dědictvých podílů (jejich částí), takto podmíněných. Od vyměření poplatku lze upustit pouze pokud výplata se týká majetku sdruženého v jednotném zemědělském družstvu. Poplatek se vyměří jen tehdy, splní-li se podmínka. Splnění podmínky je poplatník povinen státnímu notářství ohlásit (§ 15 zákona). Závazek vyplatit dědictvý podíl, z něhož podle tohoto ustanovení nebude poplatek z dědictví vyměřen, není při vyměření poplatku příjemcem odpočitatelnou položkou z majetku, který není v jednotném zemědělském družstvu sdružen.

§ 11

Sazby poplatku

Sazby poplatku z dědictví jsou uvedeny v sazebníku III (příloha 3).

§ 12

Osvobození od poplatku

Od poplatku z dědictví jsou osvobozeny:

- a) dědictví záležející jen v movitých věcech v osobním vlastnictví, jehož cena nepřevyšuje beze srážky závazků 3000 Kčs; přesahuje-li cena takového dědictví tuto částku, vylučuje se z dědictvých podílů manžela a nezletilých dětí majetek záležející v uvedených věcech celkem do částky 3000 Kčs;
- b) nárok zůstavitele na dávky sociálního zabezpečení;

pečení a na dávky nemocenského pojištění za poslední měsíc před jeho smrtí;

- c) vklady na vkladních knížkách „na jméno“ u tuzemských státních peněžních ústavů;
- d) pojistná plnění z pojištění osob sjednaného u Státní pojišťovny;
- e) dědicke podíly manžela, dětí a rodičů, pokud záleží v zůstatkové hodnotě členského podílu zůstavitele, který byl členem stavebního bytového družstva, stal-li se jeden z těchto dědiců členem družstva na místě zůstavitele;
- f) dědictví záležející v movitém majetku po zástupcích cizích států pověřených v Československé socialistické republice a po příslušnících jejich rodin, žijících s nimi ve společné domácnosti, a dále taková dědictví po jiných osobách, jimž příslušely diplomatické výsady a imunity, a které nebyly československými státními občany;
- g) socialistické organizace.

§ 13

Ohlašovací povinnost

(1) Poplatník je povinen ohlásit k vyměření poplatku ve lhůtě stanovené zákonem i majetek, který státní notářství v řízení o dědictví neprojednává.

(2) Ohlášení není třeba, jestliže byl ve lhůtě uvedené v odstavci 1 sepsán podle předpisů notářského řádu protokol o předběžném šetření nebo protokol o projednání dědictví, a obsahuje-li protokol potřebné údaje o majetku zůstavitele.

Díl čtvrtý

Notářský poplatek z darování

(K § 16 až 20 zákona)

§ 14

Předmět poplatku

(1) Poplatek z darování se vybírá zejména z nabytí práva vlastnického, pohledávek a jiných majetkových práv, pokud k němu dochází zcela nebo zčásti bezúplatně, a z jiných obohacení na základě právního úkonu (např. obohacení v důsledku prominutí pohledávky). Plnění na základě zákonné povinnosti není předmětem poplatku.

(2) Nabývá-li se majetek za úplaty, která je nižší než částka, za kterou by bylo lze majetek prodat v době nabytí a v místě, kde je, považuje se majetek v ceně rozdílu za majetek nabytý bezúplatně; to však neplatí, jde-li o nabytí majetku vyvlastněním nebo při prodeji výkonem rozhodnutí.

(3) Nabývá-li spoluvlastník při reálném rozdělení společné věci mezi spoluvlastníky věci v ceně převyšující hodnotu jeho podílu bez úplaty, považuje se bezúplatně nabytí věci nad tuto hranici za darování.

(4) Poplatek se vybírá i z movitých věcí, které se převádějí z ciziny na nabyvatele v tuzemsku nebo z tuzemska na nabyvatele v cizině.

§ 15

Základ poplatku

(1) Ustanovení § 10 odst. 1 platí pro poplatek z darování přiměřeně.

(2) U movitostí poskytnutých bezúplatně z ciziny se od ceny věci odečítá paušál cla a náhradní dávky, zaplacený při dovozu.

(3) Ustanovení § 2 odst. 4 o určení ceny opětujičích se plnění platí obdobně.

§ 16

Sazby poplatku

Sazby poplatku jsou uvedeny v sazebníku III (přílha 3).

§ 17

Osvobození od poplatku

Od poplatku jsou osvobozeny:

- a) cizozemské peníze a platební dokumenty znějící na cizí měnu, pokud jsou darovány do tuzemska a jsou propláceny prostřednictvím podniku zahraničního obchodu TUZEX nebo v československých korunách se stanoveným příplatkem k oficiálnímu kursu. Přitom nezáleží na tom, zda darce je devizovým tuzemcem či devizovým cizozemcem. Toto osvobození nepřislouží, jestliže prostředky, z nichž byl dar poskytnut, byly přiděleny do ciziny, např. jako diety;
- b) movitý majetek převedený zástupci cizích států pověřenými v Československé socialistické republice, příslušníky jejich rodin žijících s nimi ve společné domácnosti a movitý majetek převedený jinými osobami, jimž přísluší diplomatické výsady a imunity a které nejsou československými státními občany.

Část druhá

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

(K § 10, 15 a 20 až 34 zákona)

§ 18

Ohlašovací povinnost

(1) Ohlásí-li poplatník skutečnost, která je předmětem poplatku, a došlo-li k této skutečnosti na základě listiny, je poplatník povinen prvopis listiny s jejím opisem při ohlášení státnímu notářství předložit.

(2) Má-li ohlašovací povinnost více osob a splní-li ji i jen jedna z nich, neuloží státní notářství penále osobám, které ohlašovací povinnost nesplnily. Ohlášení učiněné státnímu notářství nepřisloušnému ve lhůtě, avšak písemně, považuje se za učiněné státnímu notářství příslušnému. Ohlášení postoupí se státnímu notářství příslušnému.

§ 19

Způsob placení

Notářský poplatek se platí kolkovými známkami, není-li včetně penále vyšší než 400 Kčs. Je-li poplatek včetně penále vyšší než 400 Kčs, popří-

pade nebyl-li poplatek v kolkových známkách včas zaplacen, platí se na účet okresního soudu, v jehož obvodu je státní notářství, jež poplatek vyměřilo; na účet tohoto okresního soudu se platí poplatky z prodlení a náhrady nákladů bez zřetele na jejich výši.

§ 20

Místní příslušnost státního notářství

(1) K vyměření poplatku je příslušné

- a) u poplatku za úkony státní notářství, které provádí řízení nebo notářský úkon, z něhož je poplatek vybírán;
- b) u poplatku z převodu nemovitostí státní notářství, které převod nemovitostí registrovalo, popřípadě je k registraci příslušné; provádí-li registraci více než jedno státní notářství, je příslušné státní notářství, které provede registraci naposled;
- c) u poplatku z dědictví státní notářství, které projednálo dědictví nebo by bylo příslušné k jeho projednání;
- d) u poplatku z darování státní notářství, v jehož obvodu má bydliště nabyvatel, a u darů do ciziny státní notářství, v jehož obvodu má bydliště převodce; je-li předmětem darování nemovitost, platí obdobně ustanovení písm. b).

(2) K vyměření penále a k vyměření náhrady nákladů je příslušné státní notářství, které poplatek vyměřilo.

§ 21

Součinnost při vybírání notářských poplatků

Národní výbory, prokuratura a jiné státní orgány a organizace poskytují orgánům, kterým přísluší úkoly týkající se vybírání (vyměřování, přijímání plateb, upominání o zaplacení, zajišťování, vymáhání) notářských poplatků, účinnou pomoc. Tak zejména vyjadřují se národní výbory o tom, za jakou cenu by bylo lze majetek prodat (§ 3, § 6 odst. 3, § 11 odst. 2 a § 16 odst. 2 zákona), popřípadě zda této ceně odpovídá cena udaná poplatníkem, popřípadě jaká je cena ročního plnění (§ 2 odst. 4, § 5 odst. 4, § 9 odst. 2 a § 15 odst. 3), dopravní inspektoráty okresního oddělení Veřejné bezpečnosti sdělují státnímu notářství, v jehož obvodu má bydliště nabyvatel vozidla, všechny zcela nebo zčásti bezúplatné převody motorových vozidel, a zejména dárkové zásilky, darovaná motorová vozidla a zděděné předměty podle zvláštního pokynu.

Řízení

§ 22

(1) Řízení o vyměření notářského poplatku za úkony zahajuje státní notářství z vlastního podnětu.

Řízení o vyměření ostatních notářských poplatků zahajuje státní notářství, jakmile se doví o skutečnosti, která je předmětem poplatku, ať jejím ohlášením nebo jinak.

(2) Řízení o vyměření penále a náhrady nákladů zahajuje státní notářství vždy z vlastního podnětu.

§ 23

(1) Při rozhodování vychází státní notářství ze skutečného stavu věci; postupuje zejména při zjišťování podkladů pro rozhodnutí vždy tak, aby řízení probíhalo rychle a hospodárně.

(2) Rozhodnutí o vyměření notářského poplatku a penále vydává státní notářství ústně, je-li poplatník přítomen a nečiní-li poplatek včetně penále více než 400 Kčs, v ostatních případech písemně. V rozhodnutí státní notářství uloží vždy povinnost zaplatit poplatek z prodlení, nebude-li vyměřený poplatek zaplacen včas.

(3) Na žádost poplatníka vydá mu státní notářství písemné osvědčení o obsahu ústního rozhodnutí.

(4) Vyměřil-li státní notářství zvýšený poplatek podle společné poznámky k sazebníku I a podle poznámky 2 k notářskému poplatku z dědictví sazebníku III, musí přiměřenost zvýšení poplatku řádně odůvodnit tak, aby zvýšení i jeho přiměřenost byly přezkoumatelné v případném odvolacím řízení.

(5) Rozhodnutí o náhradách nákladů a o ručení, jakož i rozhodnutí, kterým se ukládá účastníkovi nějaká jiná povinnost, vydává státní notářství vždy písemně.

§ 24

Pokud z ustanovení zákona nebo této vyhlášky nevyplývá něco jiného, platí o řízení před státním notářstvím ve věcech notářských poplatků předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků,* zejména ustanovení o způsobu zjišťování podkladů rozhodnutí, o odkladném účinku, odvolání, o poseckání poplatku a o povolení splátek.

Ustanovení přechodná a závěrečná

(K § 35 až 38 zákona)

§ 25

Řízení zahájená před účinností této vyhlášky dokončí dosud příslušné orgány podle předpisů o řízení dosud platných.

§ 26

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Ministr:

Dvořák v. r.

* Vyhláška č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

Příloha 1 k vyhlášce č. 25/1984 Sb.

S a z e b n í k I
Notářský poplatek za úkony

Poř.	P ř e d m ě t	Poplatky	
		pevné	procentní
A	Za sepsání notářského zápisu (včetně nutných přípravných úkonů a vydání prvního stejnopisu notářského zápisu účastníkům a prvního notářského osvědčení žadatelům):		
	1. jde-li o jednostranný právní úkon (prohlášení), z ceny předmětu		1 % nejméně 40 Kčs
	2. jde-li o smlouvu, z ceny předmětu		1,5 % nejméně 60 Kčs
	3. jde-li o osvědčení pravosti podpisu na listině nebo o osvědčení, že podpis někoho, kdo neumí nebo nemůže psát, byl nahrazen na listině samé potvrzením dvou svědků o jeho souhlasu, za každé osvědčení	4 Kčs	
	4. jde-li o osvědčení, že je někdo na živu nebo na určitém místě, a o osvědčení, že listina byla předložena a v kterou dobu	8 Kčs	
	5. jde-li o osvědčení, že bylo odesláno nebo sděleno prohlášení a že mělo určitý obsah, nebo o osvědčení, jaký byl průběh a výsledky jednání ve schůzi, nebo o osvědčení, že se v přítomnosti státního notáře staly jiné skutečnosti nebo že je sám zjistil, z ceny předmětu		0,5 % nejméně 40 Kčs
	6. jde-li o osvědčení, že státní notář někoho vyslechl, a to i přísežně, je-li toho třeba pro uplatnění nebo zachování nároku v cizině	40 Kčs	
	7. za zjištění totožnosti při předchozích úkonech, vyjímajíc úkony uvedené pod č. 3, za každou osobu, jejíž totožnost se zjišťuje	4 Kčs	
	P o z n á m k y k č. 1 a 2 :		
	1. Za sepsání notářských zápisů podle § 40 odst. 2 obč. zák. se platí poplatky polovinou sazby pod č. 1 nebo 2		
	2. Poplatek podle sazby č. 1 nebo 2 se platí, jen jestliže zápis podepsal alespoň jeden z účastníků; nepodepsal-li zápis žádný z účastníků nebo nedošlo-li k sepsání zápisu z vůle účastníků, avšak až po skončení přípravných prací, platí se poplatek podle položky E		
B	Za ověření opisu nebo kopie listiny, jakož i souhlasu několika prvopisů, za každou i jen započatou stranu		
	a) u textu a kopií v českém nebo slovenském jazyku	2 Kčs	
	b) u cizojazyčných listin	4 Kčs	

Pol.	P ř e d m ě t	P o p l a t k y	
		pevné	procentní
	P o z n á m k a : Poplatek se neplatí za ověření opisů listin, kterých je třeba k vy- měření notářských poplatků nebo pro sbírku registrovaných smluv nebo pro evidenci vedenou u příslušného orgánu Ústřední správy geodézie a kartografie. Na těchto opisech musí však být vyznačen účel, k němuž byly vyhotoveny.		
C	Za úhrn úkonů potřebných k protestaci směnky nebo jiného rubo- pisem převoditelného cenného papíru, za každý protestovaný papír	20 Kčs	
D	Za přijetí do úschovy, a) přijímají-li se movité věci do úschovy proto, že podle prohlá- šení složitele nelze závazek, jehož předmětem jsou tyto věci, splnit z důležitého důvodu, z ceny věcí b) v jiných případech, jde-li o aa) listinu bb) dál-li do úschovy současně několik listin, za každou další listinu cc) hotové peníze, cenné papíry a jiné cenné hodnoty, z je- jich ceny (nominální hodnoty)	10 Kčs 2 Kčs	1 % nejméně 10 Kčs 0,25 % nejméně 10 Kčs nejvýše 100 Kčs
	P o z n á m k a : Poplatek za přijetí do úschovy státního notářství při řízení o dě- dictví za dobu, po kterou je úschovy pro účely tohoto řízení třeba, je zahrnut v notářském poplatku z dědictví, popřípadě v po- platku za úkony za vydání potvrzení o nabytí dědictví nebo za vydání rozhodnutí o vypořádání dědictví.		
E	Za sepsání písemností, které nemají formu notářského zápisu, z ceny předmětu		0,5 % nejméně 25 Kčs nejvýše 400 Kčs
	P o z n á m k y : 1. Sepsání žádostí, aby soud z hlediska zájmů chráněných osob schválil právní úkon, nepodléhá notářskému poplatku 2. viz poznámku 2 k pol. A č. 1 a 2.		
F	Z návrhu na umoření listiny	30 Kčs	
G	Za registraci: 1. úkonu o převodu nemovitosti z ceny nemovitosti 2. smlouvy o omezení převodu nemovitosti ze zajišťované pohle- dávky 3. smlouvy o zřízení práva osobního užívání pozemků	40 Kčs	0,5 % nejméně 40 Kčs 2 % nejméně 60 Kčs
H	Za vydání (vyhlášení) potvrzení o nabytí dědictví, popř. rozhod- nutí o vypořádání dědictví, je-li dědictví od poplatku z dědictví osvobozeno:		

Pol.	Předmět	Poplatky	
		pevné	procentní
	1. z ceny dědictví od 500 Kčs do 1000 Kčs	25 Kčs	
	2. z ceny dědictví do 2000 Kčs	50 Kčs	
	3. z ceny dědictví do 3000 Kčs	100 Kčs	
	P o z n á m k a :		
	Za vydání každého dalšího vyhotovení potvrzení o nabytí dědictví, popř. rozhodnutí o vypořádání dědictví, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
CH	Za vydání výpisu, opisu z pozemkové knihy za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
I	Za zaslání spisů jinému státnímu notářství, aby do nich nahlédl žadatel	5 Kčs	
J	Za vydání osvědčení a jiných opisů nebo výpisů z listin nebo spisů uložených v notářském archivu, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
K	Za vyhotovení vyžádaného čistopisu (opisu) listiny, za každou i jen započatou stranu	2 Kčs	
L	Za vydání dalších stejnopisů notářských zápisů, dalších notářských osvědčení nebo rozhodnutí, za každou i jen započatou stranu	5 Kčs	
	P o z n á m k a :		
	Za vydání osvědčení o obsahu ústního rozhodnutí státního notářství ve věcech notářských poplatků se poplatek neplatí.		

S p o l e č n á p o z n á m k a :

Sazby poplatku u úkonů složitých, obtížných nebo časově náročných ve srovnání s obvyklými úkony stejného druhu, se úměrně zvyšují, a to až o 100 %: to platí i tehdy, jestliže příčinou obtížnosti nebo časové náročnosti byla okolnost, že smlouva, která má být registrována, nebyla vyhotovena státním notářstvím nebo advokátní poradnou.

Příloha 2 k vyhlášce č. 25/1984 Sb.

Sazebník II

Notářský poplatek z převodu nemovitostí

Poplatek činí:

Základ poplatku do Kčs	Obecná sazba poplatku	Výhodná sazba poplatku, jde-li o převody nemovitého majetku mezi rodiči a dětmi (též osvojenými) a jejich potomky, mezi rodiči a manžely jejich potomků a mezi manžely, a dále z manžela na děti druhého manžela a jejich potomky
4 000	6 % základu	1 % základu
10 000	7 % základu	2 % základu
20 000	8 % základu	2,5 % základu
50 000	9 % základu	3 % základu
100 000	10 % základu	3,5 % základu
150 000	11 % základu	4 % základu
nad 150 000	13 % základu	5 % základu

Poznámky:

1. Základem pro zjištění sazby poplatku je základ pro jeho vyměření.
2. Z převodu nemovitostí ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví se platí poplatek zvýšený o 3 % základu připadajícího na tyto nemovitosti. Při převodu rodinného domku nebo rekreační chaty z osobního vlastnictví do osobního vlastnictví neplatí se zvýšený poplatek též z převodu pozemků těmito budovami zastavěných, popřípadě z přilehlých pozemků, nepřesahuje-li úhrnná výměra těchto pozemků příslušnou výměru stanovenou v § 200 občanského zákoníku.
3. Jestliže rozdíl mezi základem poplatku a poplatkem by byl menší, než rozdíl mezi stanoveným nejvyšším základem u nejbližší nižší sazby a poplatkem vyměřeným podle této sazby, vyměří se tento poplatek, zvýšený o rozdíl mezi oběma uvedenými základy.

Příloha 3 k vyhlášce č. 25/1984 Sb.

S a z e b n í k I I I

Notářský poplatek z dědictví a notářský poplatek z darování

Poplatek činí:

Základ poplatku	Skupiny nabyvatelů		
	I vlastní a osvojené děti a jejich potomci; rodiče vlastní a osvojitelé; ostatní příbuzní v přímé linii; manželé; manželé vlastních i osvojených dětí a jejich potomků	II sourozenci; děti a vnuci manžela zůstavitele (převodce) a jejich manželé; rodiče manžela zůstavitele (převodce); příbuzní manžela zůstavitele (převodce) v přímé linii; osoby, které se zůstavitelem (převodcem) žily nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí (před převodem) ve společné domácnosti jako členové rodiny, a které z toho důvodu pečovaly o společnou domácnost nebo byly odkázány výživou na zůstavitele (převodce)	III ostatní osoby
do Kčs			
1 000	5 % základu	12 % základu	20 % základu
2 000	6 % základu	13 % základu	22 % základu
5 000	6 % základu	14 % základu	24 % základu
10 000	7 % základu	15 % základu	26 % základu
20 000	8 % základu	16 % základu	28 % základu
30 000	8 % základu	17 % základu	30 % základu
50 000	9 % základu	18 % základu	32 % základu
75 000	10 % základu	19 % základu	34 % základu
100 000	11 % základu	20 % základu	36 % základu
150 000	13 % základu	21 % základu	38 % základu
200 000	15 % základu	23 % základu	41 % základu
250 000	17 % základu	25 % základu	45 % základu
300 000	20 % základu	27 % základu	50 % základu
ze zbytku nad 300 000	25 % základu	30 % základu	55 % základu

P o z n á m k y k notářskému poplatku z dědictví a k notářskému poplatku z darování:

1. Základem pro zjištění sazby poplatku je základ pro jeho vyměření.
2. Z věcí nabyvaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví a podobných nabytí jiného druhu majetku se platí poplatek zvýšený o 3 % základu připadajícího na takový majetek. Při nabytí rodinného domku nebo rekreační chaty z osobního do osobního vlastnictví neplatí se zvýšený poplatek též z nabytí pozemků těmito budovami zastavěných, popřípadě z přilehlých pozemků, nepřesahuje-li úhrnná výměra těchto pozemků příslušnou výměru stanovenou v § 200 občanského zákoníku.
3. Jestliže rozdíl mezi základem poplatku a poplatkem by byl menší než rozdíl mezi stanoveným nejvyšším základem u nejbližší nižší sazby a poplatkem vyměřeným podle této sazby, vyměří se tento poplatek zvýšený o rozdíl mezi oběma uvedenými základy.

P o z n á m k y k notářskému poplatku z dědictví:

1. Jestliže dědictví není podle § 12 odst. 1 písm. a) osvobozeno od poplatku z dědictví jen proto, že cena dědictví přesahuje 3 000 Kčs, a jestliže by dědici po zaplacení tohoto poplatku zbylo méně, než by mu po zaplacení poplatku za úkony zbylo, kdyby dědictví bylo podle uvedeného ustanovení od notářského poplatku z dědictví osvobozeno, je povinen dědic zaplatit poplatek ve výši rozdílu mezi touto částkou a základem poplatku.
2. Nedohodnou-li se dědicové o vypořádání dědictví a provede-li státní notářství vypořádání samo, může státní notářství poplatek přiměřeně zvýšit až o 50 %, nejvýše však o 500 Kčs.

P o z n á m k a k notářskému poplatku z darování:

Jestliže cena nabytého movitého majetku přesahuje částku 3 000 Kčs, a vybírá-li se proto poplatek z darování (§ 16 odst. 4 písm. a) zákona], a jestliže by nabyvateli po zaplacení poplatku z darování zbylo méně než 3 000 Kčs, je nabyvatel povinen zaplatit poplatek ve výši rozdílu mezi touto částkou a základem poplatku.